

Schaduwwerk, zwijgende,
zwart-wit aandoende kleuren.

Ik zal hier ooit opnieuw zijn,
pen dan weer met mijn oog omhoog
en naar beneden, kijk in en door hetzelfde
geheugen dat weet wat onontkoombaar komt.

Mijn hoed verhult niet
de schaduw die klaarstaat
om toe te slaan, die ene beweging
te maken waarop het onafwendbare
dat zich vooraf spiegelt al lang anticipeert.

Ik moet hier eerder zijn geweest,
in een andere stad, getuige zonder te weten
van een ander geweld, in een eender decor, van
beneden naar boven hetzelfde als de scène van boven naar beneden.

Het vuur voorsnog ongeopend, het
schrijnend geheugen gedragen, gestold in de tijd.
Tot het zich als vanzelf op een smekende blik in beweging zet.

Ik zal hier opnieuw zijn, er dan de spanning
herkennen die stijgt nu mijn vooruitblik alziend is:
het langzame vallen, het langzame krijsen, het langzame rollen,

wit tegen zwart, vuur, rook,
vuur, licht, vuur, leven, vuur, het sluitstuk,
de kirrende blijdschap, de genade, de doodslag.

Jijpe